

Kirje 1: Väinö, 20-vuotias sotamies.

20.12.1939

Rakkaat siskoni!

Täällä sattui nyt hiljainen hetki, joten ajattelin laittaa muutaman sanan kotiväelle. Meidän korsiin Eino käsialasta saa parhaiten tolkkua, jotenka sovittiin nyt niin että minä sanelen ja Eino kirjaa. Sota on vasta aluillaan, mutta täällä on ollut jo kuumat paikat. En voi sensuurin takia kertoa tarkemmin, missä ollaan. Lenni-hevonen ja minä ollaan molemmat hyvissä voimissa, älkää olko huolissanne. Minulla on täällä lämmin peti ja katto pään päällä. Ruokakin on riittänyt, eikä sitä tarvitse kiertää pyytämässä.

Olen saanut hoitaakseni muidenkin hevosia, huolehtinut kaviot kuntoon ties kuinka monelta. Se on taito joka monelta puuttuu, ja tuntuu kohottaneen minun arvoani. Täällä ei ilman hyvää hevosta pärjää, kun ei autot saa ryteikössä tuotua ruokaa ja ammuksia perille. Joskus tuntuu merkilliseltä olla yhtäkkiä samalla viivalla toisten kanssa. Oman tuvan kaajeet on reiluja miehiä. Ollaan tiivis ryhmä, melkein kuin omien kanssa kotona. Täällä kun ei luotien vinkuessa ehdi vieruskaverin väriä tarkistamaan. Jospa tämän sodan muisto yhdistäisi meitä jatkossakin.

Tosi on, että joskus pelko iskee jokaiseen meistä. En oikein osaa olla pohtimatta teidänkään kohtaloa, kun en ole hetkeen kuullut mitään. Joskus mietin, kenen sotaa tässä oikein soditaan, meidän vai jonkun muun. Olen täällä pyrkinyt kovassa paikassa heittää lauluksi ja vitsiksi, ettei poikien kasvot olisi niin kalpeat. Täällä on yksi harmonikan soittaja, ja ollaan monena iltana laitettu yhteislaulut pystyyn. Olen saanut paljon kehuja laulutaidoistani. Sei ei liene ihme kaiken kotopuolen harjoittelun jälkeen!

Jos satutte näkemään sitä naapurin Marjaa, olisi mukava tietää mitä hänellekin mahtaa kuulua. Pitäkää itsestänne huolta, olette mielessäni armaat siskoni! Kunpa vaan olisimme pian taas yhdessä!

- Väinö

Väinön kirje saavutettavassa muodossa:

Rakkaat siskoni!

Täällä sattui nyt hiljainen hetki, joten ajattelin laittaa muutaman sanan kotiväelle. Meidän korsun Einon käsialasta saa parhaiten tolkkua, jotenka sovittiin nyt niin että minä sanelen ja Eino kirjaa. Sota on vasta aluillaan, mutta täällä on ollut jo kuumat paikat. En voi sensuurin takia kertoa tarkemmin, missä ollaan. Lenni-hevonen ja minä ollaan molemmat hyvissä voimissa, älkää olko huolissanne. Minulla on täällä lämmin peti ja katto pään päällä. Ruokakin on riittänyt, eikä sitä tarvitse kiertää pyytämässä.

Olen saanut hoitaakseni muidenkin hevosia, huolehtinut kaviot kuntoon ties kuinka monelta. Se on taito joka monelta puuttuu, ja tuntuu kohottaneen minun arvoani. Täällä ei ilman hyvää hevosta pärjää, kun ei autot saa ryteikössä tuotua ruokaa ja ammuksia perille. Joskus tuntuu merkilliseltä olla yhtäkkiä samalla viivalla toisten kanssa. Oman tuvan kaajeet on reiluja miehiä. Ollaan tiivis ryhmä, melkein kuin omien kanssa kotona. Täällä kun ei luotien vinkuessa ehdi vieruskaverin väriä tarkistamaan. Jospa tämän sodan muisto yhdistäisi meitä jatkossakin.

Tosi on, että joskus pelko iskee jokaiseen meistä. En oikein osaa olla pohtimatta teidänkään kohtaloa, kun en ole hetkeen kuullut mitään. Joskus mietin, kenen sotaa tässä oikein soditaan, meidän vai jonkun muun. Olen täällä pyrkinyt kovassa paikassa heittää lauluksi ja vitsiksi, ettei poikien kasvot olisi niin kalpeat. Täällä on yksi harmonikan soittaja, ja ollaan monena iltana laitettu yhteislaulut pystyyn. Olen saanut paljon kehuja laulutaidoistani. Sei ei liene ihme kaiken kotopuolen harjoittelun jälkeen!

Jos satutte näkemään sitä naapurin Marjaa, olisi mukava tietää mitä hänellekin mahtaa kuulua. Pitäkää itsestänne huolta, olette mielessäni armaat siskoni! Kunpa vaan olisimme pian taas yhdessä!

- Väinö

Käsin kirjoitettu versio (kuva):

Rakkaat siskoni!

Täällä sattui nyt hiljainen hetki, joten ajattelin laittaa muutaman sanan koriväelle. Meidän korusun Eino käsialasta saa parhaiten tolkkua, jotenka sovittiin nyt niin että minä sanelen ja Eino kirjaa. Sota on vasta aluillaan, mutta täällä on ollut jo kuumat paikat. En voi sensuurin takia kertoa tarkemmin, missä ollaan. Lenni-hevonen ja minä ollaan molemmat hyvässä voimissa, alkää ehkä huolissanne. Minulla on täällä lämmin peti ja katto päin päällä. Ruokakin on riittänyt, eikä sitä tarvitse kieltää pyytämässä.

Olen täällä saanut hirttaakseni muidenkin hevonia, huolehtinut kaviot kuntoon ties kuinka monella. Se on taito joka monelta puuttuu, ja tuntuu kohottaneen minun arvoani. Täällä ei ilman hyvää hevosta pärjää, kun ei autot saa nyteiköörä turtua ruokaa ja ammuksia perille. Joskus tuntuu merkittävältä olla yhtäkkiä samalla viivalla toisten kanssa. Oman tuvan kaajet on reiluja miehiä. Ollaan tiivis ryhmä, melkein kuin omien kanssa kotona. Täällä kun ei luotien virkuessa ehdi vieruskaverin väriä tarkistamaan. Jospa tämän sodan muisto yhdistäisi meitä jatkossakin.

Toi on, että joskus pelko iskee jokaiseen meistä. En oikein osaa olla pohtimatta teidänkään kohtaloa, kun en ole hetkeen kuullut mitään. Joskus mietin, kenen sotaa tässä oikein soditaan, meidän vai jonkun muun. Olen täällä pyrkinyt kovassa paikassa heittää lauluksi ja viitsiksi, ettei poikien kasvot olisi niin kalpeat. Täällä on yksi harmonikan soittaja, ja ollaan monena iltana laitettu yhteislaulut pystyyn. Olen saanut paljon kehuja laulutaidoistani. Se ei liene ihme kaiken kotopuolen harjoittelun jälkeen!

Jos satutte näkemään sitä naapurin Marjaa, olisi mukava tietää mitä hänellekin mahtaa kuulua. Pitäkää itsestänne huolta, olette mielessäni armaat siskoni! Kunpa vain olisimme pian taas yhdessä!

- Väinö